

کتاب درسی اومده درباره این مغالطه تیر زده ابهام در مرجع ضمیر، بعد مثالی که زده اصلا تووش ضمیری نیست که بخواد مرجعش مبهم باشه. بعد اومده دو تا مثال زده که واقعا تووشون ضمیر هست و ضمیرها هم سر مرجعشون دعواست و هیچ جوره نمیشه تشخیص داده کی به کیه.

حالا تکلیف ما معلوم نیست چیکار باید بکنیم. خب من کارم اینه که تکلیف روشن کنم کلا.

ببین عزیز من!

شما دو جا باید این مغالطه رو حساب کنی:

۱. هر جا یه ضمیر داشتی که معلوم نبود مرجعش کیه و چیه.

۲. عبارت هایی که یه اسم تووشون باشه و معلوم نباشه این اسم جریانش چیه.

پس تووی تستا حواست باشه که طراح کدوم یکی از این دو حالت رو در نظر گرفته.

یه نکته بگم:

ببین فکر نکنی اگه یه جمله داشتی که تووش ضمیر بود و قبل از ضمیر هم اسمی نبود (مثل: او آمد) مغالطه ابهام در مرجع ضمیر داره. این مغالطه وقتی اتفاق می افته که دو یا چند تا مرجع داشته باشیم و یه ضمیر.

یه نمونه مثال!!

مثال: او و رضا با خواهرش آمدند!

بررسی مثال:

اینجا مرجع ضمیر «ش» توو خواهرش مشخص نیست که او هست یا رضا. حواست باشه نباید بگی چون او معلوم نیست کیه پس ابهام در مرجع ضمیر داره ها.

دیگه وقت تسته!

نوع مغالطه را در عبارت مصطفی را کتاب به دست دیدم کدام است؟

(۱) اشتراک لفظ (۲) نگارش کلمات (۳) ابهام در مرجع ضمیر (۴) توسل به معنای ظاهری

پاسخ: گزینه ۳

مشخص نیست که «کتاب به دست» صفت گوینده است یا «مصطفی» = ابهام در مرجع ضمیر

۱ک من مصطفی را زمانی دیدم که کتاب دستم بود. ۲. من مصطفی را زمانی که کتاب دستش بود دیدم.